

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 219.356 van 15 mei 2012
in de zaak A. 204.732/IX-7659**

In zake : 1. Morad RAMACHI
 2. Lotfi HAMMICH
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Raf Jespers
 kantoor houdend te 2018 Antwerpen
 Broederminstraat 38
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

1. de vzw SYNTRA provincies Antwerpen en Vlaams-Brabant
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Wim Mertens
kantoor houdend te 3580 Beringen
Scheigoorstraat 5
bij wie woonplaats wordt gekozen
2. SYNTRA provincies Antwerpen en Vlaams-Brabant,
campus Kempen
gevestigd te 2300 Turnhout
Kempenlaan 36

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 8 mei 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissingen van 26 april 2012, genomen door Michaël Prinsen, afdelingshoofd vorming, training en opleiding van Syntra, waarbij aan Morad Ramachi en Lotfi Hammich verbod wordt opgelegd om de lessen boekhouder 3 te volgen en deel te nemen aan de examens boekhouder 3.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De eerste verwerende partij heeft een nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 14 mei 2012.

Staatsraad Jeroen Van Nieuwenhove heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Raf Jespers, die verschijnt voor de verzoekers, en advocaat Wim Mertens, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Marijke Van Limbergen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoekers volgen sinds september 2011 de voltijdse dagopleiding boekhouder op de vestigingsplaats van de eerste verwerende partij te Turnhout, genaamd “Campus Kempen”. De eerste verwerende partij, die instaat voor de voormelde opleiding, is een vzw die erkend en gesubsidieerd wordt overeenkomstig de artikelen 36 tot 38 van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap “Vlaams Agentschap voor Ondernemersvorming - Syntra Vlaanderen”.

De voormelde opleiding is een ondernemersopleiding waarvoor een erkend certificaat wordt verstrekt en die neerkomt op een concentratie op één voltijds jaar van een andere opleiding boekhouding met een deeltijds leerplan, gespreid over drie jaar, die eveneens (onder meer) aan de vestigingsplaats Campus Kempen van de eerste verwerende partij wordt georganiseerd. Beide opleidingen omvatten dezelfde vakken en hebben hetzelfde aantal lesuren.

3.2. In december 2011 leggen de verzoekers examens af over de vakken die tijdens het eerste trimester werden gedoceerd. Allebei zijn ze geslaagd, zij het dat de eerste verzoeker voor één van de zes vakken wordt gedelibereerd.

3.3. In maart 2012 leggen de verzoekers examens af over de vakken die tijdens het tweede trimester werden gedoceerd. Zij behalen een voldoende resultaat voor vijf van de zes vakken, maar voor het vak “Boekhouden en Vennootschapsboekhouden” zijn ze niet geslaagd, ook niet na een tweede zitting voor dit vak die aansluitend op de examens wordt gehouden. Zij behalen respectievelijk 45 op 250 en 1 op 250 punten.

3.4. Bij brieven van 18 april 2012 bezorgt de cursuscoördinator Vorming, Training en Opleiding aan elk van de verzoekers een “attest van de gevolgde lessen - quotatie ondernemersopleiding 2011/2012” met de resultaten voor de zes vakken. Daarin wordt vermeld dat ze niet geslaagd zijn en dat men “volgens de geldende reglementering [...] voor elk vak afzonderlijk minimaal de helft van de punten [moet] behalen”.

In de begeleidende brieven wordt het volgende meegedeeld:

“Hieruit [d.i. uit de resultaten] blijkt spijtig genoeg dat u ook in tweede zit niet geslaagd en/of gedelibereerd bent voor het tweede jaar. U mag dus het derde jaar niet aanvatten. Wij kunnen u enkel de volgende mogelijkheden aanreiken:

- U legt het (de) desbetreffende vak(ken) af in de ingerichte derde zit in avondonderwijs - examendata zijn te bekomen aan de balie. Het volgen van de lessen hoeft dus niet.
- U stopt de volledige opleiding.

Gelieve ons ten laatste vrijdag 27/04/2012 uw besluit mee te delen. Zo kunnen wij de nodige administratie afronden. Geen reactie wil zeggen dat u vanaf maandag 30/4/12 ongeacht op stop gezet wordt.”

3.5. Bij brieven van 23 april 2012 deelt de cursuscoördinator Vorming, Training en Opleiding aan elk van de verzoekers het volgende mee:

“Wij lieten u op 18/4/2012 schriftelijk geworden dat u niet geslaagd bent in tweede zittijd voor uw opleiding ‘Boekhouder 2’. Het examenreglement van de lineaire opleiding laat combinatie van 2 cursusjaren toe onder welbepaalde omstandigheden. Tot onze spijt moeten wij u mededelen dat u hiervoor niet aanmerking komt. Bijgevolg mag u het derde jaar niet aanvatten alvorens u geslaagd bent in het tweede jaar.

Deze gegevens heb ik u op vrijdag 20/04/2012 samen met het correcte examenreglement (lineair traject) nogmaals mondeling meegedeeld. Tevens heb ik er u op gewezen dat u het recht heeft om schriftelijk bezwaar in te dienen bij de decentrale zetel van Syntra Vlaanderen binnen de 7 kalenderdagen na ontvangst van het resultaat. Ik heb u medegedeeld dat na telefonisch gesprek met Syntra Vlaanderen het ook niet toegestaan is om onder voorbehoud alsnog de lessen van het derde jaar te volgen tot u meer informatie verworven heeft omtrent uw eventuele bezwaarschrift. De toegang tot de lessen ‘Boekhouder 3’ wordt u dus geweigerd. Vrije cursisten worden tevens niet toegelaten bij Syntra AB.

Gelieve hiermee rekening te houden.”

3.6. Op 25 april 2012 dienen de verzoekers elk een bezwaarschrift in bij de decentrale zetel van Syntra Vlaanderen “tegen de beslissing van 18/04/2012 om [hen] uit te sluiten van het recht om deel te nemen aan de onderwijsactiviteiten van het 3^{de} trimester bij Syntra Turnhout”.

Op de datum waarop dit arrest wordt gewezen is er nog geen beslissing genomen over dit bezwaarschrift.

3.7. Bij brieven van 26 april 2012 deelt het afdelingshoofd Vorming, Training en Opleiding aan elk van de verzoekers het volgende mee:

“Hierbij bevestig ik dat [de eerste resp. tweede verzoeker], ingeschreven in de voltijdse dagopleiding boekhouding, de lessen boekhouder 3 niet mag volgen en ook niet mag deelnemen aan de examens ‘boekhouder 3’.

De reden is dat hij niet geslaagd was voor ‘boekhouder 2’ en ook niet in aanmerking kwam voor deliberatie.

We behouden ons het recht voor om verdere stappen te ondernemen indien hij toch de lessen blijft volgen. Eventuele kosten voor politie interventie kunnen op hem verhaald worden.

Deze regeling is geldig in afwachting van de behandeling van het bezwaarschrift ingediend door [de eerste resp. tweede verzoeker] bij Syntra Vlaanderen.”

Dit zijn de bestreden beslissingen.

IV. Bevoegdheid van de Raad van State

4. De eerste verwerende partij werpt op de terechtzitting op dat de vordering een geschil met betrekking tot een subjectief recht betreft, namelijk het recht om lessen te volgen, en dat de Raad van State ter zake niet bevoegd is.

5. De eerste verwerende partij is een door Syntra Vlaanderen erkende en gesubsidieerde vzw waarvan de werking door de Vlaamse overheid wordt bepaald en gecontroleerd en die beslissingen kan nemen die voor derden verbindend zijn. Zij moet bijgevolg worden beschouwd als een administratieve overheid in de zin van artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State. Zoals hierna uit de beoordeling van het eerste middel zal blijken, kan uit de relevante reglementaire bepalingen niet worden afgeleid dat de eerste verwerende partij in dit geval over geen enkele discretionaire bevoegdheid zou beschikken en er zonder meer toe gehouden zou zijn, in afwachting van het resultaat van de bezwaarschriftenprocedure, de verzoekers de deelname aan de lessen te verbieden. De Raad van State is bijgevolg wel degelijk bevoegd om kennis te nemen van de vordering tot schorsing.

V. Ontvankelijkheid van de vordering

A. Verzoekschrift met meerdere voorwerpen

6. De eerste verwerende partij werpt op dat de vordering tot schorsing onontvankelijk is, ten minste wat betreft de tweede verzoeker tegen de door hem bestreden beslissing, omdat overeenkomstig artikel 2, § 1, 3°, van het algemeen procedurereglement het verzoekschrift het voorwerp van de eis moet bevatten. In het belang van een goede rechtsbedeling moeten beide verzoekers hun vordering tot schorsing in een afzonderlijk verzoekschrift indienen, namelijk indien de eventuele vernietiging van de ene bestreden beslissing zonder enige weerslag blijft voor de wettigheid van de andere bestreden beslissing.

7. De twee bestreden beslissingen, de feitelijke gegevens die eraan ten grondslag liggen, het reglementair kader waarbinnen ze moeten worden beoordeeld en de middelen die tegen deze beslissingen worden aangevoerd zijn volledig gelijklopend. In die omstandigheden blijkt niet dat het aanvechten van de bestreden beslissingen met één verzoekschrift een vlotte processuele afhandeling van de zaken in de weg staat.

De exceptie is niet gegrond.

B. Uitputting georganiseerd administratief beroep

8. De eerste verwerende partij argumenteert dat de verzoekers elk een bezwaarschrift hebben ingediend bij Syntra Vlaanderen tegen de beslissing om hen niet toe te laten om de vakken van het derde trimester van de voltijdse dagopleiding boekhouder te volgen en hierover examens af te leggen. De termijn voor de afhandeling van dit georganiseerd administratief beroep loopt nog, zodat de vordering tot schorsing bij de Raad van State onontvankelijk is, althans indien de beslissingen van 18 of 23 april 2012 zouden zijn aangevochten. De eerste verwerende partij voegt daar in haar feitenrelaas nog aan toe dat de verzoekers

nooit een bezwaarschrift hebben ingediend tegen de examenbeslissing, maar enkel tegen het feit dat ze de lessen niet meer mochten volgen in het derde jaar.

9. Een georganiseerd administratief beroep is een administratief beroep dat is ingericht bij wetgevende of reglementaire bepalingen en dat moet worden uitgeput vooraleer de Raad van State op ontvankelijke wijze kan worden geadieerd. Zo voorziet de toepasselijke regelgeving in de mogelijkheid om bezwaarschriften in te dienen tegen bepaalde beslissingen van Syntra Vlaanderen (zie de artikelen 21, § 8, 22, § 2 en 24, § 4 van het besluit van de Vlaamse Regering van 23 februari 1999 betreffende de ondernemersopleiding vermeld in het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap Vlaams Agentschap voor Ondernemersvorming - Syntra Vlaanderen, alsook artikel 25 van het examenreglement voor de cursisten van de lineaire ondernemersopleiding Syntra). De Raad van State bespeurt in deze regelgeving evenwel geen georganiseerd administratief beroep dat openstaat tegen beslissingen die uitgaan van de eerste verwerende partij en waarbij cursisten de deelname aan de lessen wordt ontzegd.

De bezwaarschriften van 25 april 2012 moeten veeleer worden geïnterpreteerd als bezwaarschriften die gericht zijn tegen “het verloop van de examens”, die moeten worden ingediend “na ontvangst van het resultaat” en waarvan de procedure geregeld wordt in artikel 25 van het voormelde examenreglement. De bestreden beslissingen zijn evenwel geen beslissingen die verband houden met het verloop of met het resultaat van de examens als dusdanig. Zo er ter zake al enige onduidelijkheid zou bestaan omtrent het precieze voorwerp van de bezwaarschriften, moet worden vastgesteld dat in de brieven van de eerste verwerende partij van 23 april 2012 wordt vermeld dat de verzoekers het derde (deel)jaar niet mogen aanvatten alvorens zij geslaagd zijn in het tweede (deel)jaar en dat zij het recht hebben “om schriftelijk bezwaar in te dienen bij de decentrale zetel van Syntra Vlaanderen”, waardoor de eerste verwerende partij alleszins heeft bijgedragen aan de verwarring die zou kunnen zijn ontstaan bij de verzoekers

aangaande de draagwijdte van het georganiseerd administratief beroep dat, zoals zo-even is uiteengezet, niet openstaat tegen de bestreden beslissingen.

De exceptie is niet gegrond.

C. Bevestigende beslissingen

10. De eerste verwerende partij stelt dat de bestreden beslissingen louter bevestigende beslissingen zijn, die enkel een verduidelijking vormen van het standpunt van de eerste verwerende partij dat reeds mondeling werd meegedeeld op 20 april 2012 en schriftelijk op 23 april 2012. In de bestreden beslissingen wordt gesteld “Hierbij *bevestig* ik dat [...]”, waaruit duidelijk naar vóór komt dat het om louter bevestigende beslissingen gaat, die niet op ontvankelijke wijze kunnen worden aangevochten.

11. Vooreerst volstaan de loutere bewoordingen van een beslissing niet om te concluderen dat het gaat om een bevestigende beslissing. De bestreden beslissingen, die uitgaan van het afdelingshoofd Vorming, Training en Opleiding en niet van de betrokken cursuscoördinator, strekken ertoe duidelijkheid te brengen in een feitelijke situatie waarbij de verzoekers toch de lessen bleven volgen, niettegenstaande de eerdere mededelingen die hen waren gedaan. In de bestreden beslissingen wordt immers uitdrukkelijk gealludeerd op deze feitelijke omstandigheid. Hieruit kan worden afgeleid dat de eerste verwerende partij geconfronteerd werd met nieuwe feiten die er haar toe noopten om de verzoekers opnieuw en deze keer nog meer expliciet te verbieden de lessen verder te volgen, aangezien de vorige mededelingen kennelijk geen gevolg kenden. In die omstandigheden moet worden geconcludeerd dat de bestreden beslissingen wel degelijk een nieuwe wilsuiting van de eerste verwerende partij vormen en geen louter bevestigende beslissingen zijn.

De exceptie is niet gegrond.

D. Geen voordeel uit een eventuele schorsing

12. De eerste verwerende partij werpt ten slotte op dat een eventuele schorsing van de bestreden beslissingen de verzoekers niet het door hen beoogde voordeel biedt. Aangezien zij niet geslaagd zijn voor het tweede deeljaar en zij geen bezwaar hebben ingediend tegen hun examenresultaat, zijn de examenbeslissingen definitief geworden, zodat zij de nadelige gevolgen van deze examenbeslissingen hoe dan ook moeten ondergaan.

13. Zoals hiervóór reeds werd vastgesteld, kan niet worden aangenomen dat de examenbeslissingen reeds definitief zijn geworden, gelet op het gegeven dat de verzoekers wel degelijk bezwaarschriften hebben ingediend die kunnen worden geïnterpreteerd als bezwaarschriften die gericht zijn tegen “het verloop van de examens”, die moeten worden ingediend “na ontvangst van het resultaat” en waarvan de procedure geregeld wordt in artikel 25 van het examenreglement voor de cursisten van de lineaire ondernemersopleiding Syntra. Anders dan de eerste verwerende partij voorhoudt, kan een eventuele schorsing van de bestreden beslissingen de verzoekers dan ook een voordeel bieden, namelijk de mogelijkheid om de betrokken cursus alsnog met goed gevolg af te ronden.

De exceptie is niet gegrond.

VI. Onderzoek van de vordering

14. Overeenkomstig artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden, dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat de zaak hoogdringend is.

A. Ernst van het eerste middel

Standpunten van de partijen

15. In een eerste middel wordt de schending aangevoerd van de hoorplicht en van de artikelen 22, § 1, 23, 76, § 2 en 78, § 1, van het besluit van de Vlaamse Regering van 23 februari 1999 betreffende de ondernemersopleiding vermeld in het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap Vlaams Agentschap voor Ondernemersvorming - Syntra Vlaanderen.

De verzoekers stellen dat er geen wettelijke basis is voor het verbod om de lessen verder te volgen en om deel te nemen aan de examens van het derde deeljaar. In artikel 78, § 1, van het besluit van de Vlaamse Regering van 23 februari 1999 wordt bepaald dat elke cursist deelneemt aan alle examens van de cursussen van de theoretische vorming waarvoor hij is ingeschreven. De betrokken cursus is ingericht voor één jaar en kan niet onderbroken worden. De enige uitzondering hierop vormt artikel 22, § 1, van hetzelfde besluit, dat voorziet in de mogelijkheid voor Syntra Vlaanderen om ambtshalve of op voorstel van een centrum en na onderzoek de toelating tot de cursussen over theoretische vorming in te trekken wanneer een cursist de bepalingen van dit besluit en de onderrichtingen die in uitvoering ervan zijn vastgelegd, niet naleeft. De bestreden beslissingen gaan niet uit van Syntra Vlaanderen, maar van de Campus Kempen van de eerste verwerende partij. De verzoekers hebben geen kennis van een voorstel van de eerste verwerende partij aan Syntra Vlaanderen. Er is geen onderzoek gevoerd; de juridische basis van de bestreden beslissingen wordt niet weergegeven en er wordt evenmin vermeld welke bepalingen van het voormelde besluit of van de onderrichtingen niet door de verzoekers zouden zijn nageleefd. Ten slotte werd de hoorplicht niet gerespecteerd, aangezien de verzoekers niet werden gehoord.

Overeenkomstig artikel 76 van het voormelde besluit worden de bepalingen en de richtlijnen door de raad van bestuur gebundeld in een examenreglement dat bij de inschrijving voor de cursussen voor theoretische vorming door het centrum wordt bezorgd aan elke cursist. Dit is niet gebeurd, zodat de verwerende partijen zich ook niet kunnen beroepen op het examenreglement. Bovendien wordt in artikel 2, § 1, van het examenreglement bepaald dat het reglement ten laatste op de vierde lesdag aan de cursist wordt bezorgd en dat de cursist het voor ontvangst en ter kennisneming ondertekent. Aangezien de verzoekers dit reglement niet hebben ontvangen noch ondertekend, is het op hen niet van toepassing.

Ten slotte is het examenreglement inhoudelijk niet van toepassing, aangezien de voltijdse dagopleiding van één jaar niet onder het toepassingsgebied van dit reglement valt. Er wordt immers nergens in het reglement van deze opleiding gewag gemaakt en evenmin wordt erin bepaald dat de cursisten niet mogen deelnemen aan de lessen van het volgende trimester wanneer zij niet geslaagd zijn voor de vakken van een vorig trimester. Het volstaat daartoe niet om een trimester als een jaar te betitelen.

16. De eerste verwerende partij repliceert dat Syntra Vlaanderen momenteel nog niet beschikt over een afzonderlijk reglementair kader voor dagopleidingen en dat volop wordt gewerkt aan een aangepaste regelgeving. Er werd dan ook besloten om het examenreglement voor de cursisten van de lineaire ondernemersopleiding Syntra, dat werd vastgesteld ter uitvoering van het besluit van de Vlaamse Regering van 23 februari 1999, van toepassing te verklaren op éénjarige dagopleidingen. Een dergelijke werkwijze is niet onwettig; het betrokken reglement is wel degelijk “inhoudelijk” van toepassing. Voorts betwist de eerste verwerende partij dat de verzoekers zich niet akkoord zouden hebben verklaard met het reglement. De eerste verzoeker heeft met een handtekening bevestigd dat hij het examenreglement en de cursistengids heeft ontvangen bij de inschrijving. De tweede verzoeker heeft zich ingeschreven via de website en heeft zich daarbij met de voorwaarden akkoord verklaard. Overigens is het reglement

overeenkomstig artikel 76, § 1, van het besluit van de Vlaamse Regering van 23 februari 1999 hoe dan ook van toepassing op de cursisten, zonder dat een kennisgeving vereist is. Ten slotte valt niet in te zien hoe het buiten toepassing laten van het reglement de verzoekers enig soelaas zou kunnen bieden, aangezien het niet geslaagd zijn van de verzoekers rechtstreeks voortvloeit uit artikel 85 van het voormelde besluit.

Deelnemen aan de lessen en de examens van een volgend deeljaar is enkel mogelijk indien een cursist slaagt voor de examens van een vorig deeljaar. Het vak waarvoor de verzoekers niet geslaagd zijn, is een hoofdvak dat 250 van de 600 punten van het betrokken deeljaar behelst en waarvoor de verzoekers 45 respectievelijk 1 op 250 punten scoren. In artikel 7 van het reglement wordt duidelijk bepaald dat de cursisten voor het geheel van de vakken van het deeljaar 50 procent moeten behalen, hetgeen niet het geval is voor de verzoekers. Overeenkomstig artikel 23 van het reglement kwamen ze daardoor ook niet in aanmerking voor deliberatie. Evenmin voldeden de verzoekers aan de voorwaarden, bepaald in artikel 16 van het reglement, om het tweede en het derde deeljaar te combineren.

Om de cursisten voldoende tijd te gunnen om te studeren voor een herexamen en om de deliberatiecommissies hun werk te laten doen, heeft Syntra Vlaanderen de toelating gegeven om cursisten reeds het volgende deeljaar te laten aanvangen zonder dat zij weten of ze al geslaagd zijn. Van zodra echter vaststaat dat de cursisten niet meer voldoen aan de toelatingsvoorwaarden, worden ze uitgeschreven en kunnen zij de lessen niet meer volgen. Artikel 78, § 1, van het besluit van de Vlaamse Regering van 23 februari 1999 komt daardoor helemaal niet in het gedrang en kan alleszins niet zo worden begrepen dat het mogelijk wordt om ongunstige examenresultaten terzijde te schuiven.

De bestreden beslissingen zijn niet gebaseerd op artikel 22, § 1, van het besluit van de Vlaamse Regering van 23 februari 1999, aangezien de toelating tot het volgen van de lessen niet is ingetrokken.

De hoorplicht reikt niet zo ver dat de verzoekers moeten worden gehoord omtrent de loutere toepassing van het reglement in geval van ongunstige examenresultaten. Bovendien blijkt uit de gegevens van het dossier dat de verzoekers in de gelegenheid zijn gesteld om hun standpunten kenbaar te maken.

Beoordeling

17. Met de eerste verwerende partij moet worden vastgesteld dat de juridische geldigheid van het examenreglement voor de cursisten van de lineaire ondernemersopleiding Syntra niet afhangt van de ondertekening ervan door de verzoekers, maar wel van artikel 76 van het besluit van de Vlaamse Regering van 23 februari 1999. De ondertekening van dat reglement door de verzoekers wordt immers op het eerste gezicht niet voorgeschreven door een hogere rechtsnorm, zoals het voormelde besluit, maar door artikel 2, § 1, van het examenreglement. Nog afgezien van de vraag of de juridische geldigheid van een dergelijk reglement kan afhangen van een bepaling in dat reglement, schrijft die bepaling niet voor dat het reglement enkel verbindend is voor de betrokken cursist indien het door hem wordt ondertekend.

18. Anders dan de eerste verwerende partij voorhoudt, valt evenwel niet in te zien hoe uit het examenresultaat van de verzoekers rechtstreeks kan worden afgeleid dat zij de lessen in het derde trimester niet meer zouden kunnen volgen.

Bij de beoordeling van de ontvankelijkheid van de vordering is reeds gebleken dat niet kan worden aangenomen dat de examenbeslissingen reeds definitief zijn geworden, gelet op het gegeven dat de verzoekers wel degelijk bezwaarschriften hebben ingediend die kunnen worden geïnterpreteerd als bezwaarschriften die gericht zijn tegen “het verloop van de examens”, die moeten worden ingediend “na ontvangst van het resultaat” en waarvan de procedure geregeld wordt in artikel 25 van het examenreglement voor de cursisten van de

lineaire ondernemersopleiding Syntra. Over die bezwaarschriften is bovendien nog geen beslissing genomen.

Bovendien lijkt uit artikel 16 van het examenreglement bezwaarlijk te kunnen worden afgeleid dat voor een voltijdse dagopleiding die slechts één jaar omvat, het volgen van de lessen voor een volgend trimester van hetzelfde jaar kan worden geweigerd op grond van de redenering dat een trimester met een opleidingsjaar zou moeten worden gelijkgesteld. De stelling van de eerste verwerende partij inzake de “inhoudelijke” toepassing van dit reglement, waarvan zij zelf toegeeft dat het niet ontworpen is voor voltijdse éénjarige dagopleidingen, kan niet zover reiken dat voorbij wordt gegaan aan het duidelijke gegeven dat de inschrijvingen voor deze opleidingen niet gebeuren per trimester of deeljaar, maar voor de hele opleiding. Indien deze opleidingen zo zouden zijn vormgegeven dat ook de inschrijvingen ervoor per trimester zouden worden georganiseerd, zou eventueel kunnen worden aangenomen dat een inschrijving voor een volgend trimester slechts mogelijk is als de examens van het vorige trimester met goed gevolg zijn afgerond. Nog afgezien van de vraag of een dergelijke regeling organisatorisch mogelijk zou zijn binnen het bestek van één jaar, moet worden vastgesteld dat de inschrijvingen voor deze voltijdse éénjarige dagopleidingen op het volledige jaar betrekking hebben en niet op elk trimester of deeljaar afzonderlijk, zodat de analoge toepassing van artikel 16 van het examenreglement door de eerste verwerende partij niet overtuigend lijkt.

Hier anders over oordelen zou overigens op het eerste gezicht indruisen tegen artikel 78, § 1, van het besluit van de Vlaamse Regering van 23 februari 1999, dat bepaalt dat elke cursist deelneemt aan alle examens van de cursussen van de theoretische vorming waarvoor hij is ingeschreven. Deze bepaling gaat voor op de aangehaalde bepaling van het examenreglement en bijgevolg kan een “inhoudelijke” toepassing van de laatstgenoemde bepaling er ook niet tegen indruisen.

Ook de door de eerste verwerende partij aangehaalde artikelen 7 en 23 van het examenreglement lijken de bestreden beslissingen niet te kunnen dragen, aangezien in die bepalingen niet geregeld wordt wat de gevolgen zijn van het niet slagen voor een trimester of deeljaar, laat staan dat de eerste verwerende partij erdoor wordt gemachtigd de maatregelen te nemen die zij in de bestreden beslissingen formuleert.

19. Het betoog van de eerste verwerende partij dat artikel 22, § 1, van het besluit van de Vlaamse Regering van 23 februari 1999 geen rechtsgrond vormt voor de bestreden beslissingen, neemt niet weg dat de bestreden beslissingen in de gegeven omstandigheden niet gebaseerd lijken op enige bepaling in het examenreglement en dat de draagwijdte ervan wel degelijk neerkomt op het ontzeggen van de toegang tot de lessen. Een dergelijke maatregel zou dan ook rechtsgrond kunnen vinden in de aangehaalde bepaling, ware het niet dat de bestreden beslissingen niet uitgaan van Syntra Vlaanderen, maar van de eerste verwerende partij en dat niet blijkt dat de eerste verwerende partij daartoe een voorstel heeft gericht aan Syntra Vlaanderen of dat ter zake enig onderzoek is gebeurd door Syntra Vlaanderen, nog afgezien van het gegeven dat uit de bestreden beslissingen niet blijkt welke bepalingen van het voormelde besluit of van de onderrichtingen niet zouden zijn nageleefd door de verzoekers.

20. De conclusie is dat er geen deugdelijke rechtsgrond voorhanden lijkt te zijn voor de bestreden beslissingen en dat deze beslissingen bovendien minstens tegen één van de in het middel aangehaalde bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 23 februari 1999 lijken in te gaan.

Het eerste middel is in de aangegeven mate ernstig.

B. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel en hoogdringendheid

Standpunten van de partijen

21. De verzoekers betogen met betrekking tot de hoogdringendheid dat het derde trimester reeds gestart is en dat elke dag die voorbijgaat hun kansen op een succesvol examen hypothekeert, aangezien de leerstof niet aan hen wordt gedoceerd en zij niet de volgens artikel 81, § 1, van het besluit van de Vlaamse Regering van 23 februari 1999 vereiste twee derden van de lessen gevolgd zouden hebben.

Wat betreft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel stellen de verzoekers dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen erop neerkomt dat hun administratief beroep tegen de examenresultaten geen belang meer heeft als zij inmiddels de lessen van het derde trimester niet kunnen volgen. Deze schade is niet meer te herstellen, aangezien de verzoekers daardoor de mogelijkheid verliezen om in dit schooljaar hun diploma te behalen waardoor een toekomstige tewerkstelling één jaar vertraging zal oplopen. Ook een onderbreking van de opleiding gedurende verscheidene maanden, na een eventuele herneming van het derde trimester in april 2013, zou een onherstelbare schade veroorzaken in het opleidings- en leerproces van de verzoekers. Wat betreft de eerste verzoeker komt daar nog bij dat het recht op kinderbijslag zou vervallen als hij de lessen niet meer kan volgen.

22. De eerste verwerende partij verklaart zich voor deze twee voorwaarden te gedragen naar de wijsheid van de Raad van State.

Beoordeling

23. Het dreigend verlies van een schooljaar wordt door de Raad van State in beginsel erkend als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat, bij aanvoering van een ernstig middel, een schorsing van de tenuitvoerlegging van de

bestreden beslissingen kan verantwoorden, zelfs bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

De Raad van State ziet geen reden om te dezen af te wijken van zijn vaste rechtspraak ter zake.

BESLISSING

De Raad van State beveelt de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissingen van 26 april 2012, genomen door Michaël Prinsen, afdelingshoofd vorming, training en opleiding van Syntra, waarbij aan Morad Ramachi en Lotfi Hammich verbod wordt opgelegd om de lessen boekhouder 3 te volgen en deel te nemen aan de examens boekhouder 3.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 15 mei 2012, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Jeroen Van Nieuwenhove, staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door

Vera Wauters, griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

Jeroen Van Nieuwenhove